

વિષય-પરિચય.

૧. ઉપદેશક પદ ... (આ. શ્રી કર્તુરવિજયજી મહારાજ) ...	૨૫૭
૨. સમ્યગ્ જ્ઞાનની કુંચી (શ્રી ચંપતરાયજી જ્ઞેની) ...	૨૫૮
૩. ક્ષણિક વસ્તુઓમાં આસક્ત થઇને અનંતુ જીવન ક્ષણિક ન બનાવો. ... (આ. શ્રી કર્તુરવિજયજી મહારાજ) ...	૨૬૨
૪. માન કષાય ... (ગાંધી) ...	૨૬૫
૫. સાચી લોકસેવા ... (અનુ. અબ્યાસી) ...	૨૬૯
૬. મોહ-મમતા શેમાં રહેલી છે ? (V.) ...	૨૭૧
૭. સોનેરી મુવાકચો.... (સં.-સં કર્પુરવિજયજી મહારાજ) ...	૨૭૨
૮. પરનિંદા સમું કોઇ પાપ નથી એમ સમજી તે મહાપાપ-સ્થાનકથી આસરણું. ... (સ. ક. વિ.) ...	૨૭૫
૯. ધર્મસ્થિરતા-ગુણમાં કરવો જોઇતો દૃઢ પ્રયત્ન (સ. ક. વિ.)...	૨૭૭
૧૦. વર્તમાન સમાચાર ...	૨૭૮
૧૧. સ્વીકાર અને સમાલોચના ...	૨૮૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના ગ્રાહકોને ભેટનું પુસ્તક.

“ મહામેઘવાહન જૈન રાજ ખારવેલ ” નામનો પ્રાચીન ઐતિહાસિક ગ્રંથ સુપ્રસિદ્ધ લેખક રા. સુશીલના હાથે તૈયાર થાય છે, છપાય છે, તૈયાર થયા પછી ચાલતા ધોરણ મુજબ એ વર્ષના લવાજમનું વી. પી. કરી અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને ભેટ મોકલવામાં આવશે જે સ્વીકારી લેતા અમારી નમ્ર સૂચના છે.

અમારા માનવંતા પેટ્રન સારંઓ અને લાઈફ મેમ્બરોને ભેટ.

ના.એના ત્રણ ગ્રંથો તૈયાર થાય છે. તૈયાર થયે ચાલતા ધોરણ મુજબ મોકલવામાં આવશે.

- ૧ શ્રી મહાવીર જીવનચરિત્ર (સચિત્ર) હસેંહ પાનાનો દલદાર ગ્રંથ રૂ. ૩-૦-૦
- ૨ શ્રી આત્મકાન્તિ પ્રકાશ—પૂજ્ય પ્રવર્તકજી શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજનાં ભક્તિ-રસભર્યાં વિવિધ સ્તવો (જેમાં મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા ઉત્તમ ભોજકની કૃતિઓનો સમાવેશ છે. વેચાણ માટે સીલીકે નથી)
- ૩ “ મહામેઘવાહન જૈન રાજ ખારવેલ ” પ્રાચીન ઐતિહાસિક ગ્રંથના જેવી હકીકતપૂર્વક ગ્રંથ. રૂ. ૧-૦-૦

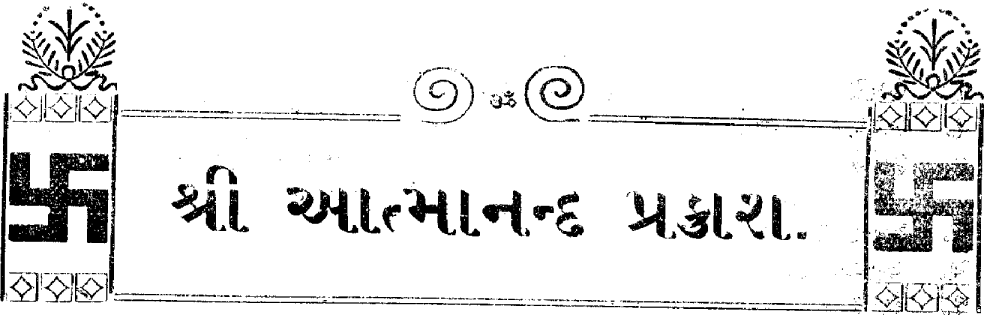
જલદી મંગાવો. ઘણી થોડી નકલો છે. જલદી મંગાવો.

શ્રી ત્રિપષ્ટિશ્લાકા પુરુષચરિત્ર પ્રથમ પર્વ.

(શ્રી દેવેન્દ્રસૂક્તિ દીકાવાળું)

પ્રતાકારે તથા બુકાકારે સુંદર ટાઇપ, ઉંચા કાગળ, સુશોભિત બાહ્ય-ડાગથી તૈયાર છે, થોડી નકલો બાકી છે. કિંમત મુદ્દલથી ઓછી રૂ. ૧-૮-૦ પો. બુક.

બીજા પર્વથી છપાય છે.

જન્મનિ કર્મકૃશૌરનુવલ્લેહસ્મિન્નસ્તથા પ્રયતિતવ્યમ્ ।

કર્મકૃશાભાવો યથા ભવત્યેવ પરમાર્થઃ ॥ ૧ ॥

“ કર્મરૂપ કષ્ટથી વ્યાપ્ત એવા આ જન્મમાં એવો (શુભ) પ્રયત્ન કરવો કે જેના પરિણામે કર્મરૂપ કષ્ટ (સદંતર) વિનાશ પામે, -આ (માનવજન્મનું) રહસ્ય છે. ”

શ્રીમદ્ ઉમાસ્વાતિવાચક-તત્ત્વાર્થ ભાષ્ય.

પુસ્તક ૩૧] વીર સં. ૨૪૬૪. જ્યેષ્ઠ. આત્મ સં. ૪૩. આ. ૦ શ. ૦ વર્ષ ૨ જું [અંક ૧૧મો.

કંવાલી.

લે. આચાર્ય શ્રી કસ્તૂરવિજયજી મહારાજ.

ધંધો ન કાધો ધર્મતો,	લક્ષ્મીબાણા લોભે કરી,	
નીતિ તજી લાણાપતિ,	તું થઈ ગયો તો શું થયું ?	૧
ઉત્તમ અતિશય વિશ્વમાં,	નર દેહમાં તું અવતરી,	
દુષ્ટકૃત્ય કાધાં તે ઘણાં,	નરભવ મળ્યો તો શું થયું ?	૨
જીવી ન જાણ્યું વિશ્વમાં,	જીવોતણી રક્ષા કરી,	
શુભ કામમાં ખરચ્યું નહિ,	જીવન મળ્યું તો શું થયું ?	૩
લક્ષ્મી અવરતી જોઈને,	ઝરે હમેશાં કેમ તું ?	
શુભ કર્મ કર મળશે તને,	ઝરી ગયો તો શું થયું ?	૪
ખડુ જીવવાના લોકથી,	મારી હમેશાં જીવને,	
માને તું મનમાં નહિ મરુ,	માની લીધું તો શું થયું ?	૫

૨૫૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કહુ વેણુ બોલ્યો ક્રોધથી,	બોલ્યો ન સાચું તું કદી,	
ગાયા ન ગુણ ગુણવાનના,	જીલ્લા મળી તો શું થયું ?	૬
શ્રવણે સુવચનો ના પડ્યા,	પ્રભુ વીર જિનવરના કદી,	
મિથ્યા વચન નિત સાંભળે,	શ્રવણે મળ્યા તો શું થયું ?	૭
નયને નિહાળે નેહથી,	નાટક સિનેમા સુંદરો,	
પરમાત્મ દર્શન નવિ કર્યાં,	ચક્ષુ મળ્યાં તો શું થયું ?	૮
મોટાછ માટે વિશ્વમાં,	આડંબરો તેં બહુ કર્યાં	
પણ ગુણ વિના મોટાછના,	મોટો થયો તો શું થયું ?	૯
કાંઈ એ ન કીધું શ્રેષ્ઠ તેં,	ઉદ્ધાર દીન દુઃખિયાતણો,	
કરવા ન તન ધન વાવયું,	શ્રેષ્ઠી થયો તો શું થયું ?	૧૦
પ્રભુને કદી નવિ ઓળખ્યા,	નવિ ઓળખ્યો નિજ આત્મા,	
શાસ્ત્રો ઘણાં વાંચી કરી,	વક્તા થયો તો શું થયું ?	૧૧
ડહાપણુભરેલી વાતમાં,	બહુ તેં કુશળતા મેળવી,	
તારું સુધાયું તેં નહીં,	ડાહ્યો થયો તો શું થયું ?	૧૨
અધ્યાત્મની વાતો કરો,	બહુ જીવને તેં ભોળવી,	
કુવાસના પોષી ઘણી,	ધ્યાની થયો તો શું થયું ?	૧૩
સંસારમાં શું સાર છે,	બહુ દુઃખની આ ખાણ છે,	
બાણે છતાં છોડે નહાં,	બાણ્યું બધું તો શું થયું ?	૧૪
ધન ધામ દારા તેં તજ્યા,	સંબંધ સઘળા તેં તજ્યા,	
વૃત્તિ વળી નહીં ત્યાગમાં,	ત્યાગી થયો તો શું થયું ?	૧૫
લાખો કરોડો દાનમાં,	ખરચી બન્યો દાનેસરી,	
દીધું અભય નવિ દાન તે,	દાની થયો તો શું થયું ?	૧૬
નિજ ભોગને નવિ ઓળખી,	પુદ્ગલ અનંતા ભોગવ્યાં ?	
પરરૂપને તૂં ભોગવી,	ભોગી થયો તો શું થયું ?	૧૭
દાનવતણા કૃત્યો કરે,	પરપીડ તૂં બાણે નહીં,	
ક્રોધભળ હૃદય તેં ના કયું,	માનવ થયો તો શું થયું ?	૧૮

સ મ્ય ગ્ જ્ઞા ન ની કું ચી.

[ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૩૭ થી શરૂ]

આત્માના ધર્મવિમુખતાના સંભાવ્ય કારણો અને આત્માનું અધઃપતન.

જીવનની અધિષ્ઠાન વિષયક કક્ષા (ખાબુ) અત્યંત દિવ્ય છે. નાસ્તિક-વાદને કારણે જ જીવનનાં દિવ્ય સ્વરૂપનો સાક્ષાત્કાર નથી થઈ શકતો. મનુષ્યનું વાસ્તવિક સ્વરૂપ કેવું દિવ્ય છે તે હડસનકૃત ' The divine pedigree of man ' (મનુષ્યની વંશપરંપરાનું દિવ્યત્વ) માંથી ઉતારેલા નિમ્ન કોષ્ટક ઉપરથી સુપ્રતીત થઈ શકે છે.

વિષયાશ્રિત ચિત્ત.	અધિષ્ઠાન ચિત્ત.
અનુમાનશક્તિ અપૂર્ણ પ્રવર્તક બુદ્ધિ. અપૂર્ણ સ્મૃતિ. ભાવ-અનુભવોની સ્મૃતિ.	પ્રયોધનથી નિયંત્રિત અંતરજ્ઞાન. આ અંતરજ્ઞાનનું સ્વરૂપ મર્યાદિત હોય છે. પ્રવર્તક બુદ્ધિ (સંભાવ્યતાની દૃષ્ટિએ પરિપૂર્ણ). સંભાવનાની દૃષ્ટિએ પરિપૂર્ણ સ્મૃતિ-શક્તિ. મનોભાવોનું નિષ્પત્તિ-સ્થાન. વિચાર-સંક્રમણની શક્તિ. ગતિનું અનેરું બળ.

અતીન્દ્રિય દર્શન એ પણ અધિષ્ઠાન ચિત્તની શક્તિ છે એમ કેટલાક વિચારકો માને છે. અતીન્દ્રિય દર્શન એ વિચાર-સંક્રમણનો એક પ્રકાર છે એવી મી. હડસન વિગેરેની સ્પષ્ટ માન્યતા છે. અતીન્દ્રિય દર્શન એ અધિષ્ઠાન ચિત્તની એક શક્તિરૂપ હોય કે નહિ પણ માનવ આત્માનું સ્વરૂપ અત્યંત દિવ્ય છે એમાં કશીયે શંકા નથી.

મી. હડસનનાં એક બીજાં કોષ્ટક ઉપરથી પણ માનવ આત્માનાં દિવ્ય સ્વરૂપ સંબંધી વિશેષ પ્રકાશ પડી શકે છે. એ બીજું કોષ્ટક આ રહ્યું:—

પરમાત્મા.	મનુષ્ય.
સર્વજ્ઞતા.	અંતરજ્ઞાન.
સર્વશક્તિમાનતા.	સંભાવ્ય પરિપૂર્ણ અનુમાન શક્તિ.
સર્વવ્યાપકતા	સ્મૃતિ-શક્તિ (સંભાવનાની દૃષ્ટિએ પરિપૂર્ણ.)

૨૬૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અનંત અને વિશુદ્ધ
પ્રેમભાવ.

માનસિક ગતિ-વિશેષતા.
વિચાર-સંકેતભણ.
પ્રાકૃતિક મનોભાવો.

માનવ આત્મા એ સર્વ સ્વર્ગીય ગુણોનું નિવાસસ્થાન છે એમ ઉપરનાં કોષ્ટક ઉપરથી સ્પષ્ટ રીતે નિદિષ્ટ થઈ શકે છે. માનવ આત્મામાં ગુપ્ત રહેતા ગુણોનો સંપૂર્ણ વિકાસ એ જ જીવનની ખરી ઇષ્ટતા છે. જનતાનો મોટો ભાગ આત્માની દિવ્ય શક્તિઓ અને ગુણોથી પ્રાયઃઅજ્ઞાત હોય છે. આથી શક્તિ અને ગુણોની પરિપૂર્ણતા મનુષ્ય જાતિથી પ્રાયઃઅસાધ્ય થઈ પડે છે. સમજપૂર્વક સતત ઉદ્યોગ વિના મનુષ્યની શક્તિઓ અને ગુણોનો સંપૂર્ણ વિકાસ સર્વથા અશક્ય છે. શક્તિ અને ગુણનું જ્ઞાન હોય તો જ તેના યથાયોગ્ય વિકાસ માટે અવિરત ઉદ્યોગ થઈ શકે. શક્તિ અને ગુણનાં જ્ઞાન વિના અવિશ્રાન્ત ઉદ્યોગ ન જ થઈ શકે એ દેખીતું છે.

બુદ્ધિ ભૌતિક લાલસાઓમાં મગ્ન રહેવાથી જ, આત્માની અનેરી શક્તિ અને ગુણોના સંબંધમાં મનુષ્ય સામાન્ય રીતે અજ્ઞાત રહે છે. બુદ્ધિની ઇન્દ્રિય-લાલસાને કારણે, આત્મા યોગ્ય સંસ્કારોથી વંચિત રહે છે. ઈચ્છાશક્તિની અયોગ્ય પરાધીનતાથી બુદ્ધિ આત્માનાં અધઃપતનમાં સહાયરૂપ નીવડે છે.

હિન્દની પ્રાચીન સંસ્કૃતિમાં આજે કોઈ ગમે તેવા દોષ કાઢતું હોય પણ એ સંસ્કૃતિ જ યથાર્થ હતી એમાં કશીયે શંકા નથી. એ સંસ્કૃતિથી મનુષ્યની આધ્યાત્મિક ઉન્નતિ અજબ રીતે થઈ શકતી હતી. મનુષ્ય ઇહલૌકિક સુખો પણ મેળવી શક્તો હતો. મનુષ્યના આધ્યાત્મિક વિકાસમાં એ સંસ્કૃતિથી કશીયે અંતરાય નડતી નહિ; ઊલટું આધ્યાત્મિક વિકાસ અને આધ્યાત્મિક ઉન્નતિ સાધવામાં એ સંસ્કૃતિ અત્યંત સહાયકારક હતી એમ વિના સંકોચે કહી શકાય. એ સંસ્કૃતિથી વધુમાં વધુ મનુષ્યોનું કલ્યાણ થઈ શકતું, વધારેમાં વધારે માણસોને ઇહલૌકિક સુખ અને શાન્તિ પણ એ સંસ્કૃતિથી નિષ્પન્ન થઈ શકતાં હતાં. આધિદૈવિક મહત્ત્વાકાંક્ષાને અનુરૂપ દુન્યવી સુખ મનુષ્યને પ્રાપ્ત થઈ શકતું હતું. હાલની સંસ્કૃતિ એથી છેક વિભિન્ન છે. એ સંસ્કૃતિ જડવાદપૂર્ણ હોવાથી તેમાં આધ્યાત્મિકતાનો અંશ પણ નથી. જે સંસ્કૃતિ આધ્યાત્મિકતાથી પર હોય તેને સંસ્કૃતિ કહેવી કે ઘેર અસંસ્કૃતિ કહેવી એ પણ એક વિચારણીય પ્રશ્ન થઈ પડે છે.

આધુનિક સંસ્કૃતિથી, માનવ આત્માઓ ઉપર અનેક પ્રકારની અનિષ્ટ અસરો થાય છે. વર્તમાન સંસ્કૃતિનો મનુષ્ય જાતિ ઉપર એવો તો દુષ્ટ પ્રભાવ

સમ્યક્ જ્ઞાનની કુંચી.

૨૬૧

પડે છે કે, તેથી નિષ્પન્ન થતાં અનેક નાશકારી પરિણામોના સંબંધમાં ક્ષણ પણ ઉપેક્ષા નજરેવી શકાય. આધુનિક સંસ્કૃતિના દોષો એવા છે કે, તેનું જેટલું નિરૂપણ થાય તેટલું ઓછું છે. આજની સંસ્કૃતિ મનુષ્યને ધર્મ-વિમુખ બનાવે છે. મનુષ્ય સદ્ધર્મના માર્ગથી પરાઉમુખ બને છે. આજનું મનુષ્ય જીવન એ અપ્રાકૃતિક છે, તે નૈસર્ગિક નથી. મનુષ્યનો આજનો કહેવાતો જીવનમાર્ગ એ વસ્તુતઃ જીવન-માર્ગ જ નથી.

આજના નાસ્તિકવાદના જમાનામાં અનેક પ્રકારની ફેશનો વધી, મોજ-શોખો વધ્યા, જાતજાતનાં ખાનપાન પણ વધ્યા; પણ તેથી શું? આજે દુનિયામાં સેકડો પ્રકારની નાસ્તિક અને અધર્મી પ્રવૃત્તિઓ વધી ગઈ છે. તેથી અધ્યાત્મવૃત્તિને બદલે ઇન્દ્રિય-લાલસાનું સર્વત્ર પ્રાધાન્ય થયું છે. જીવન-નિર્વાહનાં સાધનો દિનપ્રતિદિન મોંઘેરાં બનતાં જાય છે, ઘણાખરા કાળ જીવન-નિર્વાહની પ્રાપ્તિ નિમિત્તે વ્યતીત કરવા છતાં, લાખો મનુષ્યોને સામાન્ય પ્રતિભા જીવન-નિર્વાહ પણ દુર્ઘટ બન્યો છે. જીવનનિર્વાહમાં ઘણો કાળક્ષેપ થતો હોવાથી, ધર્મ-આચરણ કે ધાર્મિક અભ્યાસ માટે જનતાને પ્રાયઃ સ્વલ્પ સમય જ રહે છે. ઘણાખરા મનુષ્યની વૃત્તિ પણ ધર્મથી પરાઉમુખ બની ગઈ છે. ઇન્દ્રિય-લાલસાનાં આધિક્યને કારણે આધ્યાત્મિક પંથનું જનતાને પ્રાયઃ વિસ્મરણ થઈ ગયું છે. ઇન્દ્રિય-લાલસાથી દુઃખની જ પ્રાપ્તિ થતી હોવી છતાં, ઇન્દ્રિય-લાલસાનો પરિત્યાગ જનતાથી થતો નથી. અધ્યાત્મિક માર્ગે અભિગમન નથી થતું.

પૂર્વકાલીન મહાપુરુષોમાં ઉચ્ચ કોટિની પ્રજ્ઞા હતી. આથી જ તેમણે અધ્યાત્મવાદનો પુરસ્કાર કર્યો હતો. જડવાદને પોષે, ઇન્દ્રિય-લાલસાને ઉત્તેજન મળે એવું તેમની સંસ્કૃતિમાં કશુંયે ન હતું. ઇન્દ્રિય-લાલસાનો ઉપદેશ તેઓ ધારત તો જરૂર આપી શકત પણ ઇન્દ્રિય-લાલસા એ જીવનનું પરમ ધ્યેય ન હોવાનું તેઓ સારી રીતે જાણતા હતા. આથી તેમણે આધ્યાત્મિકવાદનો જ યોગ આપ્યો. જડવાદનો યોગ ન આપ્યો એટલે દુનીયા ઊંધી વળી જાય, દુનિયાનું સત્યાનાશ થાય એવું તેમણે કશુંયે ન કયું. ઇન્દ્રિય-લાલસા એવી ભૂરી ચીજ છે કે જેમાંથી કંઈ પણ વાસ્તવિક લાભ ન જ થાય. ઇન્દ્રિય-વાસનારૂપી કાલિમામાંથી અનિષ્ટ પરિણામો જ સંભવે. ઇન્દ્રિય-વાસનાનું સ્વરૂપ એવું ઘોર અને અનિષ્ટકારી છે કે, તેનાં વિકૃત સ્વરૂપનું લેશ પણ સમર્થન ન જ થઈ શકે. ઇન્દ્રિય-લાલસાનું વિકૃત સ્વરૂપ કોઈ અયોગ્ય રીતે ગુપ્ત રખાય એ કોઈ પણ રીતે ઈષ્ટ ન હોય શકે. ઇન્દ્રિય-લાલસાનાં સ્વરૂપની અચુક્ત ગુપ્તતા સર્વથા અનિષ્ટકારી થઈ પડે છે.

(ચાલુ)

ક્ષણિક વસ્તુમાં આસક્ત થઇને અનંતુ જીવન ક્ષણિક ન બનાવો. ૨૬૩

પ્રકારની લાવનાઓથી હૃદય નિરંતર વાસિત રહેલું હોવાથી સઘળા જીવોને જીવવું ગમે છે, એ સિદ્ધાંત ભૂતી બય છે.

અલ્પજ જીવો એ પ્રકારના જીવન માને છે: એક દુઃખી જીવન, અને બીજું સુખી જીવન. મોજશોખથી જીવવું તે સુખી જીવન અને સાદાર્થથી જીવવું તે દુઃખી જીવન. જેને ખાવાને ફક્ત રોટલા ને દાળ જ હોય, પહેરવાને બડાં ખાદીનાં કપડાં હોય, રહેવાને સાધારણ એક મજલાવાળું મકાન હોય, સૂવાને માટે જમીન હોય, અથવા શણની દોરીથી લહેલો ખાટલો હોય, પાથરવાને માટે શેત્રંજી, સાદરી અથવા સો થીંગડાવાળું ગોદડું હોય, પગમાં પહેરવાને સાધારણ દેશી બેડો હોય અથવા ઉઘાડે પગે ફરતો હોય, માથા પર ચાર છ આનાની ટોપી હોય, ઘરમાં અજવાળા માટે એરંડીયાનું કેડીયું હોય અથવા ઘાસતેલનો ખડીયો હોય, વાપરવાનાં વાસણો માદીનાં હોય, અથવા સાધારણ ત્રાંખા, પીત્તળ કે કાંસાના હોય, હંમેશાં પગપાળો ચાલનાર હોય, જરૂરીયાતો ઓછી હોવાથી સંતોષ રાખીને ફૂરસદના ટાઇમે શાંત ચિત્તથી પ્રભુભક્તિમાં લીન રહેતો હોય—આવા પ્રકારની સ્થિતિમાં જીવનારના જીવનને અજ્ઞાની પુરુષો દુઃખી જીવન કહે છે.

જેને ખાવાને મિષ્ટાન્ન, ફળ, શાક, દૂધ, દહીં, ઘી, મેવા આદિ પદાર્થો હોય, પહેરવાને માટે કિંમતી ઊંચી બાતના રેશમ, મખમલ જરી વિગેરેનાં ફેન્ડી શિલાઇનાં કપડાં હોય, રહેવાને માટે બાગબગિચાથી ઘેરાયલો, પચાસ-હજાર—લાખનો બંગલો હોય, સૂવાને માટે સુંદર મિનાકારીકામવાળો સ્વર્ણ પલંગ હોય, પાથરવાને રેશમી ખોલવાળાં મણમણ રૂનાં ગાદલાં હોય, પગમાં પહેરવાને પચીસ પચાસ ખૂટ હોય. માથા પર કસળી તોરાવાળી પાઘડી હોય, અથવા પચીસની ટોપી હોય, ઘરમાં રાત્રે અજવાળા માટે વિજળીની લાઇટ હોય, ગરમીમાં વીજળીના પંખા ચાલતા હોય, વાપરવાનાં વાસણો સોના, ચાંદીનાં કે જરમન સીલ્વરનાં હોય, જરૂરીયાતો ઘણી હોવાથી ઘન મેળવવા રાતદિવસ ચિંતાચરત રહેતો હોય, અનીતિ અને અધર્મથી મેળવેલા દ્રવ્યને રાખવા તથા વધારવા કાવાદાવા કરતો હોય, ચાલવાનો પણ પરિશ્રમ ન કરતો હોવાથી રોગચરત શરીરવાળો હોય, શોખથી વધારે વિષય સેવવાવાળો હોવાથી શક્તિહીન—પુરુષાર્થહીન હોય. બસો બસોના ડોક્ટર હંમેશાં શરીર તપાસતા રહેતા હોય, વિષયાસક્ત બની વધુ વિષય સેવવાના લોભથી જીવવા અનેક જીવોને મારીને તૈયાર કરેલી દવા ખાવા હંમેશાં આતૂર હોય, વિષય માટે

૨૬૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કે અન્ય અપરાધો માટે મોડી રાત સુધી જાગીને સૂતો હોય, અને પહોર દિવસ ચડે આંખો ચોળતો ઊઠતો હોય, કોઈ પણ કાર્ય કરવાને શક્તિહીન કે સત્વહીન બનીને નોકરચાકરની વધારે અપેક્ષા રાખતો હોય, મોજશોખ તથા ઘણી જરૂરીયાતોની ચિંતાથી જેને કૂરસદનો ટાઈમ બિલકુલ ન મળતો હોય, સાધુમહાત્મા મહાપુરુષોને જોઈને આંધળો બની જતો હોય, યાચકોના દુઃખી શબ્દો સાંભળવા બેઠેરા બની જતો હોય, પોતાને જ દેવ તરિકે માનતો હોય, સંસારની સઘળી વસ્તુઓ વાપરવાને માટે બનાવી છે, એવા ધર્મના સિદ્ધાંતવાળો હોય, બીજા કંઠાળ થઈ દુઃખી થાઓ, મરે કે જહાનમમાં જાઓ પણ પોતે તો ધન લેશું કરવામાં આવતી પ્રવૃત્તિઓને જ ધાર્મિક ક્રિયા તરિકે માનતો હોય.-આવા પ્રકારની કનીષ્ઠમાં કનીષ્ઠ ભાવના અને જીવનમાં જીવનારને તાત્વિક દૃષ્ટિથી અણબાણ અલ્પજ્ઞ જીવો સુખી જીવન માને છે, અને આવા પ્રકારના જીવનમાં જીવવાની આકાંક્ષા રાખીને કલ્યાણનો માર્ગ છોડી અકલ્યાણના માર્ગે દોરાઈ જાય છે. અથવા તો કલ્યાણના માર્ગમાં રહીને પણ આવા પ્રકારના જીવન માટે પ્રભુપ્રાર્થના અને ભક્તિ કરે છે.

ઉપરોક્ત સુખી જીવનમાં જીવવાની ઈચ્છાવાળાઓ જડસક્ત બનીને જડના જ સંરક્ષણ માટે અનેક જીવોના જીવનનો જલદી અંત આણે છે. તેઓને જીવો કરતાં જડ ઘણું પ્રિય હોય છે. તેઓ નિરંતર જડને મેળવવાની ચિંતાથી જડના જ ધ્યાનવાળા હોઈને જડમય બની ગયેલા હોય છે. સોનું, ચાંદી, ઝવેરાત આદિ જડ વસ્તુ, તથા સારા વર્ણ, ગંધ, રસ, સ્પર્શ આદિ જડના ધર્મ પ્રાપ્ત થતા હોય તો જીવના જીવનની તેમને દરકાર કે કાળજી રહેતી નથી. જીવોના જીવનનો ઝટ નાશ કરી નાંખે છે. જેના માટે પાછળથી જરાય પશ્ચાત્તાપ કે શોક થતો નથી. ઉલટા જડની પ્રાપ્તિથી આનંદ માને છે. પોતાને સુખી માને છે, આ બાબત નીચે જતાવેલા ઉદાહરણોથી સ્પષ્ટ જણાઈ આવશે. આવા ઉદાહરણો આ કલિકાળ-પંચમ કાળમાં પ્રત્યક્ષ બની રહ્યાં છે, કારણ કે આ કાળમાં દુનિયાનો મોટો ભાગ જડસક્ત થઈ જડવાદી બની રહ્યો છે.

ધનના લોભી, ધનને જ કિંમતી જીવન માનનારાઓ પોતાના પિતા, પુત્ર, ભાઈ, ભગિની, માતા જેવા નિકટના સ્નેહિયોના ધનના માટે પ્રાણ હરણ કરતાં જરાય ડરતા નથી. ચોર-લૂટારા અને ઘાડપાડુઓ ધનના માટે માણસોને મારી નાંખે છે. રાજ્યના લોભથી અનેક રાજપુત્રોને વિષ અપાયાં છે

મા ન ક ષ ય.

ચાર પ્રકારના કષાયનો બીજો પ્રકાર માન-અભિમાન છે. તે પણ અનુતાનુબંધી, અપ્રત્યાખ્યાની, પ્રત્યાખ્યાની અને સંજવલન એ પ્રકારે પરિણામની તરતમતાએ ચાર પ્રકારે છે. માન પણ ક્રોધની જેમ દોષના ધરનો છે.

મનુષ્યને માન કષાય ઉત્પન્ન થતાં કોઈપણથી તે પોતાને ઉંચો ગણે છે. મારા

અને અપાય છે. આ બધું શા માટે? ધન મેળવી મોજશોખ ભોગવવા માટે. જીવન વધારવાના હેતુથી ધન દ્વારા જીવન વધારે તેવા પદાર્થો મેળવી, તેને વાપરી વધારે જીવવાને માટે. આ પ્રમાણે જડાસક્ત મનુષ્યો મનુષ્યોના જીવનનો અંત આણે છે.

હવે જડાસક્ત મનુષ્યો પોતાના માનેલા જીવનમાં જીવવા પશુઓના પ્રાણ પણ હરણ કરે છે. ચામડાને માટે, હાડકાને માટે, માંસને માટે, ચરબીના માટે, રૂધીરના માટે હરણ, કુકડાં, પક્ષીઓ, ગાય, ભેંસ, બળદ, બકરાં આદિ પશુપક્ષીઓના પ્રાણ હરણ કરે છે. તેમને રીખાવી રીખાવીને મારી નાંખે છે. પરાધીનપણે અનિચ્છાએ મોતને શરણ થતાં તેમની કરૂણામય કારમી ચીસો જડાસક્ત નિર્દય માનવીઓના હૃદયને સ્પર્શ કરી શકતો નથી.

પામર-તુરછ મનુષ્યો પોતાના દેહને જાળવવાને, જીવનને વધારવાને અથવા જીવનનો શીઘ્ર અંત ન આવી જાય એટલા માટે માખી, મચ્છર, કીડી, મકોડા, ઈયળ આદિ જીવોનો સંહાર કરે છે. મધ મેળવવા માખીઓનો નાશ કરે છે. મચ્છર, માંકડ, ચાંચડ આદિ જંતુઓ દેહનું રૂધીર પીએ છે અને તેમ થવાથી જીવન ઓછું થાય છે એમ માની તેમનો હાથેથી મશળી નાંખી અથવા દવાના પ્રયોગથી નાશ કરે છે. સાપ, વિઘ્ન, કાનખજૂરા આદિ ઝેરી પ્રાણીઓ છે તે કરડવાથી માણસ મરી જાય છે, એમ માનીને તેમને મારી નાંખે છે. આ સિવાયનાં બીજા પણ સૂક્ષ્મ જંતુઓનો પોતાના જીવનમાં અસ્વાસ્થ્ય ઉત્પન્ન કરવાની તેમજ જીવનનો નાશ કરવાની આશંકાથી નાશ કરે છે, ઇન્દ્રિયો શિથિલ ન થવા પામે અને મનગમતા વિષયોને ભોગવવા છતાં જીવનની શક્તિ ક્ષીણ ન થાય, તેમજ જીવનની સ્થિતિ પણ વધે એવા આશયથી પણ અનેક પ્રકારના સૂક્ષ્મ તથા સ્થૂલ જીવોનો નાશ કરીને તેમના દેહના અવયવોનો જડાસક્ત મનુષ્યો ઉપભોગ કરે છે. (આલુ)

૨૬૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જેવો લણ્ણેલો, બુદ્ધિશાળી, વાચાળ, પૈસાપાત્ર કોઈ નથી. હું કંઈક છું. બીજાઓ મારી પાસે કંઈ વીસાતમાં છે ! આવો પરિણામ ઉત્પન્ન થવો, તેને માન કષાય કહેવાય છે. માન ઉત્પન્ન થતાં તે મદોન્મત્ત બને છે, પછી તે ક્રમે કરીને ક્રોધના ઘરમાં પ્રવેશ કરે છે.

થોડા જ્ઞાનવાળાને જ માન ઉત્પન્ન થાય છે અને તે જ ઉદ્ધત બને છે. ‘અધૂરો ઘડો છલકાય’ એ કહેવત તેને બરાબર લાગુ પડે છે.

માન-અભિમાન-મદ તેના આઠ પ્રકારો શાસ્ત્રકારે બતાવેલા છે. જાતિમદ, કુળમદ, લાલમદ, ઐશ્વર્યમદ, રૂપમદ, તપમદ, બળમદ અને વિદ્યામદ છે. બાહુબળજી જેવા મહાસુનીશ્વર જે કે તે જ લવમાં મોક્ષ ગયા, તેમના જીવનમાં તેમને બળ અને મોટાઈનો મદ થયો હતો, ત્યાં સુધી કેવળજ્ઞાન ન થયું, અને બ્રાહ્મી, સુંદરીએ “વીરા ગજથકી હેઠા બિતરો” એ મોટાઈનો મદ ઉતરાવવા સંજ્ઞાસૂચક વાક્ય કહેતાં ‘ખરેખર’ લાન થયું, કે તરતજ કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું.

શ્રીમહાવીર પ્રભુએ મરીચિના લવમાં કુળમદ કર્યો હતો જેથી તીર્થંકર લવમાં નીચ કુળમાં પ્રથમ રચવન થયું, એટલે કુળમદ કરવાથી પરલવમાં નીચ કુળમાં અવતરવું પડે છે.

હલકી જાતિનો તિરસ્કાર કરી પોતાની જાતનું અભિમાન કરનારને પછીના લવે હલકી જાતિમાં જન્મ લેવો પડે છે; જેમ કે હરિકેશી મુનિ, મેતાર્ય મુનિ.

વૈલવ, સત્તા વગેરેનો મદ કરનારને તેના કરતાં અધિક વૈલવ-સત્તાશાળી મનુષ્યોને જોતાં તેનો મદ ગળી જાય છે અને મદ કરનારને બીજા લવમાં ઐશ્વર્ય પ્રાપ્ત થતું નથી. અધિક સુંદર રૂપ મળવાથી તેનો મદ કરવો નકામો છે, કારણ કે આ સુંદર દેહમાં ક્યારે રોગ આવશે, ક્યારે રૂપ બદલાશે, ક્યારે સૌંદર્ય નષ્ટ થશે તેની ખબર નથી. માટે તેનો મદ કરવો મિથ્યા છે.

તપનો મદ કરવો મિથ્યા છે કારણ કે શ્રી મહાવીર પ્રભુએ તે લવમાં સાડા બાર વર્ષો સુધી ઉત્કૃષ્ટ તપ કર્યો હતો, બીજા પશુ શાસ્ત્રમાં દર્શાવેલ છે, તેમની પાસે તપમદ હિસાબમાં નથી, તેટલું જ નહિ પરંતુ પછીના લવમાં તેનો મદ કરવાથી વીર્યાતિરાય બંધાતા તપ કરવાની ઇચ્છા છતાં થઈ શકતો નથી.

બળનો મદ કરવો તેટલા માટે નકામો છે કારણ કે અનંત બળવાળા

માન કષાય.

૨૬૭

તીર્થંકર લગવાનો, અતુલબળી ચક્રવર્તીઓ, બળદેવો, વાસુદેવોના બળ પાસે આપણું ગમે તેટલું બળ નકામું છે અને તેના બંધથી પછીના ભવમાં ધર્મ સાધન કરવા માટે જોઈએ તેટલું કાયબળ પ્રાપ્ત થતું નથી.

લાભમદ:—ચક્રવર્તીઓની ઋદ્ધિસિદ્ધિ, ચૌદ રત્નો, નિધાનો તેની પાસે આપણી પાસે ગમે તેટલી લક્ષ્મી હોય તે તૃણ માત્ર છે. વળી લક્ષ્મી અંચળ છે. ક્યારે ચાલી જાય તેની ખબર પડતી નથી. અનેક મનુષ્યો કરોડાધિપતિ અને લાખોની મીલકતના માલેકો ભીખારી થઈ ગયા આપણે જોઈએ છીએ. જેથી આવી અંચળ વસ્તુનો મદ શા માટે કરવો? વળી તેનો બંધ પડતાં પવલવમાં અંતરાય કર્મના ઉદયે અનેક વેપારો કરતાં પણ લાભ મળતો નથી.

જ્ઞાનમદ:—જ્યારે દરેક મદને જ્ઞાનથી દૂર કરી શકાય છે ત્યારે જ્ઞાનનો મદ તો સૌથી વધારે લયંકર છે, કારણ કે ચૌદ પૂર્વના જ્ઞાન અને કેવળજ્ઞાન વગેરે પાસે અત્યારનું ભાષાજ્ઞાન કે આગમજ્ઞાન હિસાબમાં નથી અને તેનો મદ કરવાથી ઘણા લાભલાને તેનું અજીર્ણ થયાના દાખલા મોજુદ છે. જ્ઞાન તો એવી વસ્તુ છે કે તે પ્રાપ્ત થયે આંખાને કેરી આવતાં જેમ તે નમે છે તેમ જ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું હોય તે મનુષ્ય વધારે નમ્ર બને છે. તે અક્રૂડ તો થાય જ નહીં, પરંતુ સાથે વિનયી અને પૂજ્યભાવ પણ પ્રગટે છે.

અભિમાની પુરૂષ વિશેષ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી, વિનયી બનતો નથી, મહાન પુરૂષોની કૃપા મેળવી શકતો નથી, તેનો કોઈ રનેહી થતું નથી, તે કોઈનો કોઈ કાર્ય માટે સહકાર પણ મેળવી શકતો નથી. એવા મનુષ્યો પાસે ખુશામતખેરો વધે છે, ખોટા વખાણ કરી દરેક બાબતમાં તેની હા.....એ.....હા લાણી પૈસા પડાવે છે, તેને દુર્ગુણી બનાવે છે, અને મદ કરનાર દિવસાનુદિવસ અતડો થતો જતો હોવાથી તેને કોઈ પ્રેમપૂર્વક આહતું પણ નથી, અને તે કષાયથી નિરંતર તેના શત્રુઓ પણ વધતા જાય છે. અભિમાનને લઈને પોતાનું માન સાચવવા પૈસો ખૂટતાં કરજ કરીને, સાઠ લઈ સો રૂપીયાનું ખાતું પાડી આપીને પણ ખરચ કરી છેવટે આખી જિંદગી દુઃખ પામે છે વળતે કેટલાકને વગર મોતે આપઘાત પણ કરવાનો વખત આવે છે. સંસારમાં તેવા દાખલા જોઈએ છીએ.

જ્યારે મનુષ્યનો વિનાશ થવાનો વખત આવે ત્યારે અભિમાનની શરૂઆત થાય છે અને તેને અટકાવવા ગુરુ કે વડિલજન પ્રયત્ન કરે તો તેની સાથે ઉદ્ધતાઈથી વર્તે છે છેવટ તેનો વિનાશ થાય છે, માટે મદનો ત્યાગ કરવો.

જે માનથી આલોક તથા પરલોકમાં સિદ્ધિ થાય, ફરજ તથા કર્તવ્ય અકર્તવ્યનું જ્ઞાન થાય તેનું નામ તો સ્વમાન છે. તે મદ નથી પણ ગુણ છે; કારણ કે તેમાં આત્માની શક્તિનું જ્ઞાન થવા સાથે મનુષ્ય પોતાનું વ્યવહારિક ધાર્મિક ફરજ-કર્તવ્ય શું છે તે જાણી સ્વપર ઉપકાર કરી આત્મકલ્યાણ સાધી શકે છે તેનું નામ જ સ્વમાન છે-તે સદ્ગુણ છે, તે રાખવું અને ન હોય તો લાવવા પ્રયત્ન કરવો; પરંતુ જે માન, જેને કષાય કહેવામાં આવે છે, જે ક્રોધને ઉત્પન્ન કરે છે, જે દ્વેષના પુત્ર સમાન છે, જેનાથી આત્મધર્મ બગડતો હોવાથી તેનાથી દૂર રહેવું જરૂરનું છે. લઘુતા ધારણ કરવાથી માન કષાય ઉત્પન્ન થતો નથી. તેને માટે શ્રી ચિદાનંદજી મહારાજનું નીચેનું પદ આપી આ લેખ સમાપ્ત કરવામાં આવે છે.

લઘુતા પદ.

લઘુતા મેરે મન માની, લઘુ ગુરુગમ જ્ઞાન નિશાની.....લઘુ૦—એ આંકણી.
મદ અષ્ટ જિનોને ધારે, તે દુર્ગતિ ગયે બિચારે;
દેખો જગતમેં પ્રાની, દુઃખ લહત અધિક અભિમાની....લઘુ. ૧.
શશી સૂરજ બડે કહાવે, તે રાહુકે બસ આવે;
તારાગણ લઘુતા ધારી, સ્વરભાનુ બીતિ નિવારી....લઘુ. ૨.
છોટી અતિ જ્યેષ્ઠગંધી, લડે ખટરસ સ્વાદ સુગંધી;
કરટી મોટાઈ ધારે, તે છાર શિશ નિજ ડારે....લઘુ. ૩.
જળ બાલચંદ્ર હોઈ આવે, તળ સહુ જગ દેખણુ ધાવે;
પુનમદિન બડા કહાવે, તળ ક્ષીણ કલા હોય બાવે....લઘુ. ૪.
ગુરુવાઈ મનમેં વેદે, ઉપ શ્રવણ નાસિકા છેદે;
અંગમાંહે લઘુ કહાવે, તે કારણ ચરણ પૂજાવે....લઘુ. ૫.
શિશુ રાજધામમેં બાવે, સખી હિલમિલ જોદ ખીલાવે;
હોય બડા બાણુ નવિ પાવે, બાવે તો શીશ કટાવે....લઘુ. ૬.
અંતર મદ ભાવ વહાવે, તળ ત્રિભુવન નાય કહાવે;
ઈમ ચિદાનંદ એ ગાવે, રહણી બિરલા કોઉ પાવે.....લઘુ. ૭.

આ પદનું નિરંતર રટણ પઠન-પાઠન કરવાથી માન કષાય ઉત્પન્ન થશે નહિ અને થશે તો આ પદનું સ્મરણ થતાં અટકશે.

“ ગાંધી ”

સાચી લોક-સેવા

ॐ અનુઅભ્યાસી-ભાવનગર ॐ

હુનિયાને સુધારવાની અને હુનિયાનો ઉદ્ધાર કરવાની ચિંતા છોડી દઇને પહેલાં તમે તમારી પોતાની જાતને સુધારો અને તમારો પોતાનો ઉદ્ધાર કરો. તમારો સુધારો થઈ જશે તો સમજી લો કે હુનિયાના એક આવશ્યક અંગનો સુધારો થઈ ગયો. જો એમ ન થાય, તમારા હૃદયમાં ઉચ્ચ ભાવોનો સંગ્રહ ન થઈ શકે, તમારી ક્રિયાઓ રાગદ્વેષ વગરની પવિત્ર ન થઈ અને તમે હુનિયાને સુધારવાનું બીડું ઉઠાવ્યું તો યાદ રાખો કે તમારાથી હુનિયાનો સુધારો નહીં થઈ શકે. એમ ન માનો કે તમે લોકસેવક છો, લોકસેવા કરતા હો તો પછી તમારા વ્યક્તિગત ચરિત્રની સાથે તેને શો સંબંધ છે ? તમારું ચરિત્ર કલુષિત અથવા દૂષિત હશે તો તમે લોકસેવા નહિ કરી શકો. લોકસેવા તમે તમારી પાસે જે કંઈ સાધનસામગ્રી હશે તેનાથી જ કરી શકશો. હુનિયા સમક્ષ તમે એ જ ચીજો રાખશો, તેને એ જ પદાર્થ આપી શકશો જે તમારી અંદર હોય છે. હુનિયાને તમે સ્વાભાવિક રીતે એ જ ક્રિયા શીખડાવશો જે તમે પોતે કરતા હો. એનાથી હુનિયાનું કલ્યાણ કદી પણ નહિ થઈ શકે.

જ્યાં સુધી તમારી આભ્યંતરિક આંખો ઉપર રાગદ્વેષના ચરમા ચઢેલા હોય છે ત્યાં સુધી તમને વસ્તુસ્થિતિનું યથાર્થ દર્શન નહિ થાય, અને યથાર્થ જ્ઞાન વગર તમે એ આગતનો વિચાર નહિ કરી શકો કે કયી વસ્તુથી જગતનો સુધારો અથવા ઉદ્ધાર થશે, કેમકે તમારા વિચારમાં તો એ જ કાર્ય ઠીક લાગવાનું કે જ્યાં તમારો રાગ છે; પરંતુ સંભવ છે કે એ કાર્ય ઠીક ન હોય.

તમે ખરેખરી રીતે સુધાર્યા ન હો અને હુનિયાને સુધારવા આહુતા હો તો એ સ્થિતિમાં બે વસ્તુ થશે. કાં તો તમે અજ્ઞાનને લઈને તમારી જાતને ઉત્તમ સ્થિતિએ પહોંચેલી-હુનિયાને સુધારવાની યોગ્યતા ધરાવનાર ઉચ્ચ કોટિના પુરૂષ માનીને અભિમાનવશ થઈ જશો અથવા દંભ અને કપટ કરવા લાગશો. બન્ને રીતે તમારું પતન થશે. હુનિયાનો સુધારો તો થશે જ નહિ.

અભિમાન બીજાઓને તમારી દૃષ્ટિએ તમારાથી નીચે પડેલા દેખાડશે. તમે તેઓ ઉપર શાસન કરવા ઈચ્છશો, તેઓના નેતા બનવાની

૨૭૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ધંધા કરશે, તમારા ઝંડા નીચે લાવીને તેઓને અનુયાયી બનાવવા ધંધાશે. તેઓ તમારા અભિમાનથી ચીડાશે. પરસ્પર વૈમનસ્ય થશે. તમારી તેમજ તેઓની શક્તિ એક બીજાને નીચા જોવામાં ખર્ચાઈ જશે. ચિત્ત અશાંત રહેશે અને એ ચિન્તામાં દુનિયાને સુધારવાની વાત ભૂટીને દુનિયાનું મહાન અકલ્યાણ કરી બેસશે.

યાદ રાખો—જે કિયાથી દુનિયાનું સાચું હિત થાય છે તેમાં તમારું હિત જરૂર રહેલું છે, પરંતુ દુનિયાનું લલું આપણે પોતે કલા બન્યા વગર આપણે નથી કરી શકતા. એટલા માટે પહેલવહેલા તમે પોતાને સુધારો. તમારો પોતાનો સુધારો થયા પછી તમે દુનિયાને સુધારવાનું બીડું નહિ ઉઠાવો તો પણ તમારી દરેક ક્રિયા દુનિયાનો સુધારો કરશે. તમારું જગતમાં રહેવાનું, શ્વાસ લેવાનું, ખાવાપીવાનું, સૂવા ઉઠવાનું, તેમજ તમારા સમગ્ર વ્યવહાર સ્વાભાવિક રીતે દુનિયાનું લલું કરનાર નીવડશે.

જ્યાં સુધી તમારા મનમાં એ જ રહે છે કે મારી વગર સંસારનું લલું કેવી રીતે થશે ત્યાં સુધી તમારાથી સંસારનું લલું નહિ થાય. જ્યાં સુધી તમે એમ માને છો કે હું ઉત્તમ છું, મારામાં સદ્ગુણ છે, હું ભીંચો છું, બીજા માણસો નીચા છે, દુર્ગુણી છે, હલકા છે ત્યાં સુધી તમે જગતનું કલ્યાણ નહિ કરી શકો. જ્યાં સુધી તમે એમ ધંધા હશે કે હું દુનિયાનું લલું કરું અને દુનિયા મને તેનો નેતા માને, પૂજ્ય માને, મને સેવ્ય સમજી મારું સન્માન કરે, મારી સેવાપૂજા કરે ત્યાં સુધી તમે તેનું યથાર્થ કલ્યાણ નહિ કરી શકો. કેમકે તમારા મનમાં નેતા, પૂજ્ય અને સેવ્ય બનવાની જે ધંધા રહેલી છે તે તમારી અંદર એક એવા પ્રકારની નબળાઈ પેદા કરતી રહે છે જેને લઈને તમે દુનિયા સમક્ષ સાચી વાત નથી મૂકી શકતા. કેટલેક અંશે તમારે તેઓના મનને અનુકૂળ વાતો જ કરવી પડશે. તમારા મનમાં એવો ડર રહેશે કે લોકો કોઈ પણ રીતે નારાજ ન થાય, કેમકે લોકોની નારાજીમાં તમને સેવા-પૂજા અને માન-પ્રતિષ્ઠા ન મળવાની આશંકા રહેલી છે.

યાદ રાખો—જ્યાં સુધી તમે માન-પ્રતિષ્ઠા ખાતર લોકસેવા કરતા હશો, લોકસેવા કરીને માન-પ્રતિષ્ઠા મેળવવાથી પ્રસન્ન થતા હશો ત્યાં સુધી તમારા મનમાં લોકસેવાની સાથેસાથ માન-પ્રતિષ્ઠાની એક એવી ધંધા છુપાઈ રહેલી છે કે જે ધીમે ધીમે તમને લોકસેવાથી હઠાવીને લોકરંજન તરફ લઈ જાય છે. અને જ્યારે તમારા મનમાં લોકરંજનની ભાવના બગશે—તમારો ઉદ્દેશ

“ મોહ--મમતા શેમાં રહેલી છે ? ”

(હું અને મારાપણામાં !)

હું અને મારું એ બે શબ્દોમાં જ આખા જગતનાં સમસ્ત દુઃખો રહેલા છે. આ વસ્તુ મારી છે એવી લાવના થતાં જ તેમાં આસક્તિ ઉત્પન્ન થાય છે અને તેની સંતતિરૂપ અનેક દુઃખો આવવાના દ્વાર ખુલ્લા થાય છે. આપણા દુઃખનું મોટું કારણ કૃત્યો નથી પણ કૃત્યો પ્રત્યેની ફલાસક્તિ છે. તે આસક્તિથી મમતાપૂર્વક કૃત્યો કરવામાં આવે છે તેથી જ ઉત્પન્ન થનારા દુઃખો કર્તાને લોગવવા પડે છે. કોઈ પણ ઇષ્ટ વસ્તુના વિયોગથી દુઃખ થવાનું કારણ તેની સાથે મમતારૂપ અધ્યાસ બાંધ્યો હતો, કોઈ પણ વસ્તુ ઉપર આસક્તિ ઉઠાવી કે દુઃખની પરંપરા શરૂ થાય છે અને સંસારની જાળમાં સપડાવું પડે છે. જ્યાં હું અને મારું નથી ત્યાં દુઃખ પણ નથી, માટે જે કરવું હોય તે કરવું, આપવું હોય તે આપવું પણ બદલાની આશા રાખ્યા વગર અને મારાપણાની મમતા રાખ્યા વગર દરેક કાર્ય આત્મકલ્યાણની

લોકરંજન થઈ જશે ત્યારે તમારે લોકસેવા બીલકુલ તણ દેવી પડશે અને તમે એવું કરશો કે જેમાં લોકરંજન રહેલું હોય; કેમકે તેનાથી તમને માન-પ્રતિષ્ઠા મળશે. જે ક્રિયા અથવા કાર્યોથી તમને માન-પ્રતિષ્ઠા નહિ મળે તે તમે નહિ કરો. પછી જલ્દી તે લોકહિત કે પોતાના હિત માટે ગમે તેટલી જરૂરની હોય. અને જે ક્રિયા અથવા કાર્યોથી તમને માન-પ્રતિષ્ઠા મળતી હશે. તે ખરાબ માનવા છતાં પણ તમે કરશો. એ રીતે તમારું જીવન દંભ અને કપટપૂર્ણ થઈ જશે.

આનું એ તાત્પર્ય નથી કે તમારે લોકસેવા કરવાનું છોડી દેવું. લોક-સેવા કરો-ખૂબ કરો, પરંતુ તે સાથે તમારી જાતને લોકસેવા કરવા લાયક બનાવતા રહો. તમારી અંદર જેટલી પવિત્રતા આવશે તેટલી જ તમે લોક-સેવા કરવાની યોગ્યતા પ્રાપ્ત કરશો. એટલા માટે ખૂબ જ સાવધાનીથી તમારા ભાવો પવિત્ર બનાવો, તમારું ચરિત્ર સુધારો, તમારા આચરણો ઊંચા બનાવો, રાગદ્વેષનો ત્યાગ કરો અને માન પ્રતિષ્ઠાની ઈચ્છા છોડો. પછી તમે જે કંઈ કરશો તેનાથી દુનિયાનો ઉદ્ધાર જરૂર થશે-જલ્દી તે વખતે તમારી ક્રિયાઓ સર્વથા નિવૃત્તિપરાયણ હોય એવી હરકત નહિં.

સોનેરી સુવાક્યો.

સંગ્રહક : સ. ક. વિ.

૧૮. આંધળો કૂવામાં પડે તેમાં નવાઈ નથી પરંતુ દેખતો માણસ હાથમાં દીવો લઈને કૂવામાં પડે તો એ આત્મઘાત થાય, આત્મહત્યા કરતાં અંધમૃત્યુ વધારે સાડું.
૧૯. પાપીમાં પાપી માણસને પણ જન્મે જન્મે ઇશ્વર નિર્દોષ બાળક બનવાની તક આવે છે એ તેની કેવી કૃપા કહેવાય ?
૨૦. જ્ઞાન માત્ર સ્મૃતિ જ છે. ભુલાઈ ગયેલું ફરીથી સાંભરે છે અને જ્યારે સ્મૃતિ આવે છે ત્યારે જેને સ્વપ્નમાં પણ નહોતો બાળતો તેવી આશાઓ આવે છે અને ત્યારે જ આત્માની-પરમાત્માની ઝાંખી થવા લાગે છે.

ભાવનાનો ધ્યેય રાખીને કરવું. હું અને મારું કે જેમાં મમતા રહેલી છે એ ભાવનાને છોડી દેવી. તેને માટે શ્રી યશોવિજયજી મહારાજે નીચે પ્રમાણે કહેલું છે.

अहं ममेति मंत्रोऽयं मोहस्य जगदांघ्रकृत् ।

अयमेव हि नञ्पूर्वः प्रतिमंत्रोऽपिमांहजित् ॥

મોહ એટલે આત્મભિન્ન પદાર્થોને વિષે આત્મીયત્વ બુદ્ધિ ઉત્પન્ન કરનાર મોહનીય કર્મમૂઢતા-હું એટલે હું દેવદત્ત આ ધનાદિનો સ્વામી છું. મમ એટલે આ દ્રવ્યાદિ મારું છે. હું અને મારું એવો જે મોહનો મંત્ર છે તે કેવો છે તે કહે છે જગદાંધ્યકૃત સર્વ વિશ્વવાસી જીવગણની જ્ઞાનચક્ષુને વિકલ કરે છે, સ્વરૂપને દેખી ન શકે એવા સ્વભાવવાળી કરે છે. અને નકારપૂર્વક તેજ મંત્ર-હું આ વસ્તુઓનો સ્વામી, સંબંધી, નથી. આ ધનાદિ મારું નથી. તે રૂપી મંત્ર-હૃદયગત મૂઢ સ્વભાવને કાઢી નાંખનાર પૂર્વોક્ત મંત્રને પ્રતિરૂલ, તેનો વિનાશ કરનાર પ્રતિમંત્ર પણ તેજ છે. અહં મમ આ મોહનો મંત્ર છે. નાહં ન મમ એ મોહનો જીતનારો મંત્ર છે. સ્વપર સ્વરૂપ-દર્શી જ્ઞાન નેત્રને વિમલ કરે છે.

હું શુદ્ધાત્મ દ્રવ્ય છું, શુદ્ધ જ્ઞાન મારો ગુણ છે, હું અન્ય નથી, અન્ય મમ નથી, મમતા-મોહને જીતનારને આ જ તીક્ષ્ણ શસ્ત્ર છે; માટે પૌદ્ગલિક વસ્તુઓને વિષે હું અને મારાપણાની ભાવના મોક્ષસાર્થી જીવે દૂર કરવી જોઈએ.

V.

સોનેરી સુવાક્યો.

૨૭૩

૨૧. દરેક કારણ સાથે તેનું કાર્ય અને ગતિ સાથે તેનું પ્રજા બંધાયેલું રહે છે. આવા જોડકાને બાંધી રાખનાર દોરી તે તૃણ છે (દંપતીની છેડાછેડી છે.)
૨૨. દરેક જોડીમાં યાત્રાપ્રીત વીંટાઇ રહેનાર દોરી જે બાળી નાખવામાં આવે તો સંબંધ ટકી શકતો નથી. આ તૃણ આ દોરી તે જ કર્મ છે.
૨૩. ગમે તેવી વિપરીત પરિસ્થિતિ પણ દિવ્ય આત્માઓ પાસે ક્ષાવી શકતી નથી.
૨૪. માણસ જાતે માણસનો વૈરી કદાપિ હોતો નથી; પરંતુ તેનામાં રહેલા સારા કે નરસા ગુણોદ્વારા ઉપસ્થિત થતાં કર્મો જ એક બીજાને સ્નેહી કે શત્રુ બનાવે છે.
૨૫. એક જ પ્રસંગ-નિમિત્ત, કારણ અને ફક્ત એક જ પણ સંસ્કારી જીવોને આધ્યાત્મિક ઉન્નતિ માટે લાયક બનાવે છે.
૨૬. અ-નિચ્છીત મનની ઉન્માદોની લયંકર પળોમાં પણ ઇશ્વરનું અનન્ય શરણ લઈને શુભાશુભ સંકલ્પો ઇશ્વરને સોંપવા-પ્રભુપરાયણ રહેવું એ જ ખરેખરી વીરતા છે.
૨૭. ચિત્તની શુદ્ધિ વિના સાચી વીરતા જાત્રત થતી નથી. યુદ્ધમાં (કાથિક, વાથિક, માનસિક) જેટલું બળ અને તૈયારી જોઈએ તેના કરતાં શાંતિ માટે ઘણું જ વધારે સામર્થ્યની જરૂર પડે છે.
૨૮. જે શુભ કે અશુભ બનાવો બની ગયા તેને યાદ કરી આનંદ અગર શોક કરવાથી અર્થસિદ્ધિ થવાની નથી, પરંતુ વર્તમાન કાળે આપણું શું કર્તવ્ય છે તે સદ્સદ્ વિવેકબુદ્ધિથી શોધી કાઢી તે પ્રમાણે વર્તન કરવું એ જ શાણા (વિદ્વાન) પુરૂષનું કર્તવ્ય છે.
૨૯. દેવ તે જ કહેવાય કે જેમાં દિવ્યતાનું દર્શન થાય. આવી દિવ્યતાનો સ્નેહાદર એ જ દેવપૂજા અને જ્યાં જ્યાં આવી દિવ્યતાનું પ્રેરક દર્શન થાય ત્યાં ત્યાં તેને ઉત્તેજવા અને પૂજવા તત્પર રહેવું એ જ મનુષ્યધર્મ છે.
૩૦. જે યોગ્ય પ્રવૃત્તિ મન, વચન અને કાયાથી વ્યપ્તિ અને સમપ્રિતું ધારણ કરે તે જ ખરો ધર્મ છે.
૩૧. મનુષ્યમાત્રમાં સ્વભાવથી જ સુખની ઇચ્છા હોય છે છતાં જેઓને આત્મજ્ઞાનની તીવ્ર ઇચ્છા હોય તેમણે સુખ તરફ હંમેશા અનાસક્ત થવું અને એ જ ખરેખરો ઉન્નતિનો માર્ગ છે.
૩૨. કર્તવ્યપાલનથી મુશ્કેલીઓથી ડરીને જેઓ ત્યાગ (સંયમ) સ્વીકારે છે તેઓ ખરેખર કાયર (બાયલાઓ જ) છે.

૨૭૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૩૩. કર્તવ્યપાલન (માર્ગમાં) જે સુખ આવે તો તેનો ઉપયોગ ખુશીથી કરવો, પરંતુ સુખ મેળવવા ખાતર કર્તવ્યનો ત્યાગ કરવો તે ખરેખર અધોગતિની જ નિશાની છે.
૩૪. આપણા હૃદયને જે જે આઘાતો-ઘણાઓ લાગે છે તે કાંઈક આવરણ ખસેડીને આપણને અંતરના ઊંડા ભાગમાં દોરી જાય છે.
૩૫. પૂર્વનું આરાધકપણું, સતપુરુષોનો પરિચય અગર તો દુઃખનો રંગ આ ત્રણ મુખ્ય હેતુઓ માણસ જાતને સ્થૂળતામાંથી સૂક્ષ્મતામાં ખેંચી જાય છે.
૩૬. આપણા સુખાનુભવનું જે કાંઈ નિમિત્ત હોય છે તે જ પુણ્ય હોવા યોગ્ય છે.
૩૭. પુણ્યોદયનું ખરૂં ધોરણ બીજાઓની માન્યતા ઉપર આધાર રાખતું નથી પણ ભોક્તાની માન્યતા ઉપર ખરો આધાર રાખે છે.
૩૮. જે નિમિત્તથી હૃદયને સુખની લાગણી અનુભવાય તે કદાચ બીજાની નજરે ગમે તેવું જણાય છતાં પુન્ય કાર્ય જ છે, એથી ઉલટું જે નિમિત્તથી હૃદયને દુઃખ અનુભવાય તે અન્યની નજરે ગમે તેટલું સારું હોય છતાં અનુભવ કરનારને તો પાપ જેવું જ લાગે છે.
૩૯. જે જે વ્યક્તિઓ આ સંસારમાં સ્વાર્પણની ભાવના સિદ્ધ કરી શકે છે તેને સંન્યાસ, ત્યાગ કે જંગલની અપેક્ષા રહેતી નથી.
૪૦. આજે જે કાંઈ મોળું કે ફીકડું બન્યું છે, હૈને કાળક્રમે ખારું બનતાં કે સડી જતાં વાર લાગતી નથી.
૪૧. હૃદયને થતા આઘાતોનો ઉપયોગ કરી ઘાને તાજે રાખવો અને તે દર્દના જોરથી આત્મોન્નતિમાં (ત્યાગમાં) આગળ ને આગળ વધવું. આવા ઘણાઓનો હેતુ માત્ર દુઃખ જ ભોગવવાનો નથી; પરંતુ તેથી સંસારનું સાચું અને સત્ય સ્વરૂપ જાણી શકાય છે.
૪૨. પામર મનુષ્યોને ગમે તેવા સખત ફટકાઓની કશી જ અસર થતી નથી પરંતુ ડાહ્યા અને વિવેકી પુરૂષો સહેજ નિમિત્ત મળવાથી અલૌકિક ફલ સિદ્ધ કરી શકે છે—તેના હૃદયચક્ષુઓ ઉઘડી જાય છે.
૪૩. જે માણસ વર્તમાનમાંથી કાંઈ સાર મેળવી શક્યો નથી તેનાથી ભાવિમાં કાંઈ બનવાનું નથી. ભાવીમાં કરીશ અગર તો પ્રસંગ આવ્યે કરીશ એવા પ્રકારનો વાયદો જ માણસને અધોગતિમાં લઈ જાય છે અથવા સ્વોન્નતિમાંથી અટકાવે છે.
૪૪. ઇશ્વરી રાજ્યમાં પગ મૂકતાં પહેલા ત્યાં પગ સ્થિર રહી શકે તેવી તૈયારી મર્ત્ય રાજ્યમાંથી કરી લેવાની જરૂર છે. પ્રથમ સારી લાવકાત કેળવો.

—(આલુ)

“ પરનિંદા સમું કોઈ પાપ નથી એમ
સમજી તે મહાપાપ-સ્થાનકથી ઓસરવું.”

એથી રાગ-દ્વેષની પરિણતિ ઘટશે અને સુખ-શાન્તિ વધશે.

૧. ગમે તેવા ગુણને ધારણ કરતો છતો, પારકા દોષ કહેવામાં રસિક અને પોતાના ગુણનો ગર્વ કરનાર લઘુતા અને અપજ્ઞતા પામે છે, એમ સમજી પાછો ઓસર.

૨. અન્ય કોઈ કર્મવશાત્ અકાર્ય આચરતો હોય તેની તારે ચિન્તા કરવાનું શું પ્રયોજન છે? તું તો અદ્યાપિ પર્યન્ત લવઢુઃખને વશ પડેલા પોતાના આત્માની જ ચિન્તા કર. જન્મમરણનાં દુઃખથી આત્મા શી રીતે છૂટે તેનો વિચાર કર, વિચાર કર અને આ મહાપાપસ્થાનકથી પાછો ઓસર.

૩. પારકા દોષને કહેતો તું નથી તો પામતો દ્રવ્ય કે નથી પામતો યશ. ઊલટો તેમ કરવાથી પોતાના સ્વજન સંબંધીને પણ તું શત્રુ બનાવે છે, અને મહાધોર દુઃખદાયી કર્મ બાંધે છે, માટે પરદોષ કથવાથી પાછો નિવર્ત, પાછો નિવર્ત.

૪. શાસ્ત્રમાં નિર્ગુણી જીવ ઉપર મધ્યસ્થ લાવના રાખવી કહી છે, અને પરદોષ ગ્રહણ કરવાનું તો અન્ય દર્શનીઓએ પણ નિષેધ્યું છે, તો પછી પરમ પવિત્ર સર્વદા વીતરાગપ્રણીત દર્શનનું તો કહેવું જ શું? તેનો વિચાર કરી તે મહાદોષથી પાછો ઓસર.

૫. પારકા દોષને અને ગુણને સ્વયંસાક્ષાત્ ગ્રહણ કરતાં લોક પોતાના આત્માને જ અનુક્રમે દોષવાનું અને ગુણવાનું બનાવે છે, એમ સમજી સદ્ગુણી બનવા ઇચ્છતા જનોએ પરના સદ્ગુણો જ ગ્રહણ કરવા અને દોષની ઉપેક્ષા જ કરવી ઉચિત છે.

૬. જેનામાં અનેક સદ્ગુણો હોય એવા તો જગતમાં બહુ વિરલા જ જણાય છે, પરંતુ એક જ્ઞાનાદિક પુષ્ટ ગુણવાળા લોકો પણ સર્વત્ર જણાતા નથી. તેવા એકાદ પુષ્ટ ગુણવાળા કોઈ સ્થળે જ લાભે છે. ગુણ રહિત છતાં જેનામાં રાગ-દ્વેષાદિક પ્રબળ દોષો નથી તેમનું પણ કલ્યાણ સંભવે છે, તેમજ જેનામાં અતિ અદ્ય દોષો છે તેમની પણ અમે પ્રશંસા કરીએ છીએ. મતલબ કે તેઓ પણ ઉન્નતિના માર્ગ ઉપર હોવાથી અનુક્રમે આત્મ-ઉન્નતિ

૨૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કરશે જ, તેથી તે સર્વે અનુમોદન કરવા યોગ્ય જણાય છે.

૭. પ્રદ્રેષ-ધર્મ્યા-અદેખાઈ વગર પારકા દોષ કહેવાતા નથી, અને તે પ્રદ્રેષાદિક ભવવૃદ્ધિનું કારણ છે એમ સમજી પર-નિંદા-અપવાદ પરિહરવા યોગ્ય જ છે.

અત્ર વિષયે ક્ષપક-કુંતલ દેવી અને સૂરિનાં ઉદાહરણો કહેલાં છે તે નીચે મુજબ:—

(૧)

કુસુમપુરમાં અગ્નિશિષ્ય નામનો ક્ષપક-સાધુ આતુર્માસ માટે કોઈ એક ગૃહસ્થના નીચલા ભાગમાં રહ્યો હતો. એવામાં ત્યાં અરુણ નામનો અન્ય સાધુ આવીને ઉપલા ભાગમાં રહ્યો. તે સંયમ આચરણમાં શિથિલ હતો, અને ક્ષપક સાધુ અનેક આકરાં તપ કરતો હતો, પણ સ્વોત્કર્ષવડે શિથિલ આચારી સાધુની નિંદા કરતો હતો તેથી તેણે ઘણા ભવ વધાર્યા; અને શિથિલ સાધુ તો ક્ષપક સાધુની તપકરણ વિગેરે જોઈને પ્રમુદિત થઈ તેની સ્તુતિ-પ્રશંસા કર્યા કરતો હતો તેથી તેને ભવબ્રમણુ ઓછું થયું, એમ સમજી સુસ જનોએ ગુણાનુરાગી જ થવું ઉચિત છે.

(૨)

કોઈ એક નગરમાં જિતશત્રુ રાજાની અનેક રાણીઓ જિનપ્રાસાદ કરાવી તેમાં મહોત્સવને દેખી રાજાની પટુરાણી કુંતલદેવી, દ્રેષ વહેતી મરીને કુતરી થઈ, પ્રાસાદ દ્વારે રહે છે. કોઈ એક જ્ઞાની-મહાત્માએ તેના પૂર્વભવનું સ્વરૂપ કહેવાથી જાતિસ્મરણજ્ઞાન પામી તે અનશન આદરી સ્વર્ગે ગઈ. એવી રીતે દ્રેષનાં માઠાં ફળ જાણી સુસજનોએ ઉક્ત દ્રેષ-દોષ અવશ્ય પરિહરવો, જેથી સત્ય શાન્તિપૂર્વક જીવ સ્વઉત્પત્તિ કરી શકે.

(૩)

કોઈ એક ગરબમાં આચાર્ય સર્વ આગમના જાણુ છતાં દૈવયોગે સંયમમાં શિથિલ થઈ ગયા, અને તેમનો એક શિષ્ય સર્વ શાસ્ત્રમાં પારગામી થઈ, ક્રિયા-કાંડમાં બહુ ઉજમાળ રહેતો, તેથી શ્રાવકો તથા શિષ્યો તે શિષ્યની પાસે ગુણના બહુમાનપૂર્વક ધર્મ શ્રવણ કરવા લાગ્યા. તેથી આચાર્ય મનમાં પ્રદ્રેષ વહેવા લાગ્યા; તોપણ તે ગુણવાન શિષ્ય આચાર્યની ઉચિત સેવા સદા સાચવતો. એમ કરતાં આચાર્ય કલુષિત પરિણામથી કાળ કરી, ઉદ્યાનમાં વિષધર (સર્પ) થયો, અને શિષ્ય સાધુ આચાર્ય થયા. સ્થંડિલ ભૂમિ જતાં

પરનિંદા સમું કોઈ પાપ નથી.

૨૭૭

સાધુઓને મૂંઝી, નવા થયેલા આચાર્ય પ્રત્યે પ્રદ્રવથી પેલો વિષધર દોડવા લાગ્યો. એવામાં કોઈ કેવળી લગવાન ત્યાં પધાર્યા. તેમને તેનું યથાર્થ સ્વરૂપ પૃષ્ઠતાં તેમણે તેનું યથાર્થ સ્વરૂપ કહેવાથી શિષ્યો બહુ જ વૈરાગ્ય પામ્યા. પછી તે સર્પને પ્રતિજોધવા માટે તેના પૂર્વલવનું સ્વરૂપ જ ઉપાયરૂપ બાળી તે સર્પને સંભળાવવાથી તે સર્પ જાતિસ્મરણજ્ઞાન પામી, અનશન આદરી દેવગતિ પામ્યો. પ્રદ્રેષ કરવાનાં કડવા વિપાક સમજીને સુજનનોએ કોઈના ઉપર પ્રદ્રેષ ન જ કરવો, પરંતુ ગુણાનુરાગી બની આત્મઉન્નતિ સાધવી.

“ધર્મ સ્થિરતા-ગુણમાં કરવો જોઈ તેો દૃઢ પ્રયત્ન.”

૧ ધર્મના પ્રભાવે જે સુખસંપત્તિ પામ્યા છતાં જે કોઈ ધર્મની જ અવગણના-હેલના કરે છે તે સ્વઉપગારી ધર્મનો દ્રોહ કરનારો પોતાનું ભવિષ્ય શી રીતે સુધારી શકશે ?

૨ જોમ સમજી સાધુ ધર્મ કે ગૃહસ્થ ધર્મનું યથાવિધિ સેવન કરવા દૃઢ પ્રયત્ન કરવો ઘટે, કેમકે આ મનુષ્ય-ભવાદિક સામગ્રી ફરી ફરી મળવી, શાસ્ત્રમાં દુર્લાભ કહી છે.

૩ કોઈ રીતે પૂર્વ પુન્યયોગે આવી સામગ્રી પામ્યા છતાં જે પ્રમાદથી ધર્મનું સેવન કરતો નથી તેમને પાછળથી અવસાન વખતે બહુ બહુ ઝુરવું પડે છે અને બહુ બહુ દુઃખી થવું પડે છે.

૪ જોમ કાદવમાં ખૂંચેલો હાથી, ગલગ્રહિત મરછ, બાળમાં ફસાયેલો મૃગલો, અને પાશમાં પડેલું પંખી જેમ ઝુરે છે તેમ મરણ કાળે સુકૃત કમાણી વગરના જીવને ઝુરવું પડે છે.

૫ લક્ષ્મી, યૌવનઅને આયુષ્ય વિગેરે અસ્થિર હોવાથી ધર્મ સેવનમાં જે પ્રમાદ કરે છે તે કાપુરૂષ છે, સતપુરૂષ નથી. જે માણસ ધર્મસાધન કરવામાં વાયદા કરે છે અને આ દેખાતી દ્વણિક વસ્તુઓમાં આસક્ત બની જાય છે, તે જ તેમની દુર્ભવ્યતા બતાવે છે. ભવભીરુ સજ્જનો તે ભવનું સ્વરૂપ વિચારી ધર્મસેવનમાં શીઘ્ર સજ્જ થઈ જાય છે-લગારે પ્રમાદ કરતા નથી.

૬ જો તું સુખ-સૌભાગ્યાદિકને ઇચ્છતો હોય તો, હે આત્મન! તું ધર્મ-સાધનમાં સદાય આદર કર. ધર્મકાર્ય કરવામાં લગારે પ્રમાદ-ઉપેક્ષા કરીશ નહીં.

૭ જો ધર્મ સાધન કર્યા વગર જ મનવાંછિત સુખ મળતાં હોય તો સકળ ત્રિલુવનમાં કયાંય કોઈપણ દુઃખી-દુઃખલાગી ન હોત, એ વિચારી જોતાં સ્પષ્ટ જણાય-સમજાય તેવું છે.

૮ મનુષ્યપણું સહુમાં સાધારણ છતાં કેટલાંક સુખી તો કેટલાંક દુઃખી

વર્તમાન સમાચાર.

આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરિશ્વરજી મહારાજ પંજાબ તરફ.

અલવરથી અનુક્રમે વિહાર કરતા પૂજ્યપાદ આચાર્ય મહારાજ શ્રીમદ્વિજયવલ્લભ સૂરિશ્વરજી જેઠ સુદિ ૩ તા. ૧-૬-૩૮ ના દિલ્હી શહેરમાં પધાર્યા. દિલ્હીના શ્રી સંઘે સામૈયા વિગેરેથી આચાર્યશ્રીનો સત્કાર ઘણો જ સારો કર્યો હતો. સામૈયામાં મુનિશ્રી દર્શનવિજયજી મહારાજ આદિની ત્રિપુટી સાથે જ હતી. આચાર્યમહારાજ સપરિવાર અને ત્રિપુટીનો પરસ્પર ઘણો સારો સંબંધ જોવામાં આવ્યો, બંધાય સાથે એક જ ઉપાશ્રય (શ્રી આત્મવલ્લભ પ્રેમભવન)માં રહ્યા, આહાર પાણી પ્રતિક્રમણાદિ ક્રિયા સાથે જ કરતા હતા.

પંજાબ અંબાલાથી શ્રી સંઘનો ડેપ્યુટેશને આચાર્ય મહારાજની સાથે પંજાબ અંબાલા પધારવાની આગ્રહભરી વિનંતી શ્રી દર્શનવિજયજી આદિ ત્રણે મુનિરાજોને કરી અને આચાર્ય મહારાજે પણ સાથે આવવા આગ્રહ કર્યો, પણ મેરઠ-મુજપુરનગર આદિ યુ. પી. પરગણામાં વિશેષ લાભતું કારણ જાણી એએએ હાલ તુરતમાં તો પંજાબ આવવાની ઇચ્છા નથી જણાવી સંતોષકારક જવાબ આપ્યો છે. તા. ૫-૬-૩૮ ના રોજ સ્વર્ગવાસી ગુરુદેવ ન્યાયાભોનિધિ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્વિજયાનંદસૂરિશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજની જયંતિ, આચાર્યશ્રીજીની અધ્યક્ષતામાં ઉજવી. અનેક વક્તાઓના ભાષણો થયા. તા. ૬-૬-૩૮ આચાર્યશ્રીજી દિલ્હીથી વિહાર કરી અંબાલા-પંજાબ તરફ પધાર્યા છે. તા. ૨૦-૬-૩૮ જેઠ વદિ સાતમે અંબાલા પધારવા વક્રી છે.

અંબાલા શ્રી સંઘમાં અને આખા પંજાબમાં ઘેર ઘેર ઉત્સાહ ને ઉમંગ બ્યાપિ રહ્યો છે. અંબાલામાં સત્કાર માટે ધમધોકાર તૈયારીઓ થઈ રહી છે.

(મળેલું.)

દેખાય છે. તે ઉપરથી વિવેકપૂર્વક વિચાર કરી જોઈશ તો જણાશે કે તે પ્રત્યક્ષ પુન્ય અને પાપ(ધર્મ અને અધર્મ)નું જ પરિણામ છે. છતાં સ્વચ્છંદ અને આપડહાપણ કેમ તજતો નથી ?

હ તેથી જો તું અચિન્ત્ય એવાં ઉત્તમ ફળની ઇચ્છા કરતો હોય તો ધર્મ વિષે દઢ આદર કર. ધર્મને જ અપૂર્વ ચિન્તામણિ કામધેનુ, કામઘટ અને કલ્પવૃક્ષરૂપ સમજી તેમાં દઢ આદર કર. ઇતિશમ.

સ. કે. વિ.

વર્તમાન સમાચાર.

૨૭૬

આ સભાનો ૪૨ મો વાર્ષિક મહોત્સવ અને શુરુજયંતિ.

૨ અંગ્રેની શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાનો ૪૨ મો વાર્ષિક મહોત્સવ જેઠ શુદ્ધિ ૭ ને શનિવારના રોજ સવારના નવ કલાકે સભાના મકાનમાં પ્રભુ પધરાવી પૂજા ભજાવવામાં આવી હતી. બપોરના બાર વાગે પોરા હઠીચંદ ઝવેરચંદ તરફથી સભાસદોનું સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું, તેમજ શ્રી વિજયપાનંદસૂરિશ્વર મહારાજની જયંતિ પ્રસંગે જેઠ શુદ્ધિ ૮ ને રવિવારના રોજ સભાના સભાસદોએ પાલીતાણે રાધનપુરનિવાસી શેઠ મોતીલાલ મૂળજીભાઈ હા. શેઠ સકરચંદ્રભાઈ તરફથી સવારના શ્રી સિદ્ધાચળજી ઉપર પૂજા ભજાવી શ્રી આદેશ્વર ભગવાન, શ્રી પુંડરીકજી, શ્રી દાદાજીના પગલાં, વગેરેની આંગી રચાવી શ્રી પુર્યાષની ધર્મશાળામાં સભાસદોનું સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું.

શ્રી આગમમંદિર.

૩ આચાર્ય શ્રી સાગરાનંદસૂરિજી મહારાજના ઉપદેશથી શત્રુંજયની તળાટીમાં તૈયાર કરવામાં આવનાર શ્રી વર્ધમાન જૈન આગમમંદિર અને તેની અંદરના ભાગના જિનાલયનું ખાત મુહૂર્ત વૈશાક વદિ સાતમ શનિવારે સવારના શેઠ પન્નાલાલ ઉમાભાઈના હસ્તે કરવામાં આવ્યું હતું. આ આગમ મંદિરની જરૂરીઆત સંબંધે ગમે તે બેપક્ષી અભિપ્રાય હોય છતાં શ્રી શત્રુંજયની તળાટીમાં તેમજ શહેરમાં હોવાથી અને શ્રી શત્રુંજય તીર્થની વહીવટી પેઢી પણ ત્યાં હોવાથી લાંબા વખત સુધી તેનું સંરક્ષણ થશે એમ માનવું અસ્થાને નથી. આગમમંદિર કે જિનાલય જે કળાની દૃષ્ટિએ કરવામાં આવશે તે આ મંદિર શ્રી શત્રુંજયના અંકમાં હોવાથી સૌંદર્યતામાં વૃદ્ધિ થશે એમ અમે માનીએ છીએ.

૪

જ્ઞાનમંદિર.

આચાર્ય શ્રી વિજયમોહનસૂરિજી મહારાજના ઉપદેશથી પન્નાલાલ બાણુની ધર્મશાળાની બાબુમાં તૈયાર કરવામાં આવનાર જૈન આગમ સાહિત્ય મંદિરનું ખાત મુહૂર્ત પ્રભાસ પાટણવાળા શેઠ સુંદરજી હરખચંદના હસ્તે તા. ૨૧-૫-૩૮ના કરવામાં આવેલ છે. જે કે શત્રુંજય તીર્થ જ્યાં છે ત્યાં જ્ઞાનમંદિર અને જૈન મ્યુઝીયમ (જૈન સંગ્રહ સ્થાન)ની આવશ્યકતા છે, એમ અમો ઘણા વખતથી સ્વીકારીએ છીએ. અમોએ તે માટે અગાઉ એક વખત આત્માનંદ પ્રકાશદારા શેઠ શ્રી આણંદજી કલ્યાણજીના વહીવટદાર મહાશયોને સૂચના પણ કરેલી હતી અને જાને વસ્તુ તેમના તરફથી થવાની જરૂર હતી, છતાં આચાર્ય શ્રી વિજયમોહનસૂરીશ્વરજી મહારાજના ઉપદેશથી આ કાર્ય શરૂ થયું તે પણ પ્રશંસાપાત્ર અને જરૂરીઆતવાળું થયું છે. આચાર્ય મહારાજ અને તેમના શિષ્ય શ્રી વિજયપ્રતાપસૂરિ મહારાજ વગેરે મુનિરાજશ્રીને નમ્ર સૂચના કરીએ છીએ કે તાડપત્ર અને કાગળ ઉપર હસ્તલિખિત નૂતનામાં નૂતની પ્રતો, અને આધુનિક છપાતાં જૈન ધર્મનાં ઉપયોગી ગ્રંથો, પ્રાચીન જૈન હસ્તલિખિત પત્રો, ચિત્રા, લેખા વગેરેના સંગ્રહ, તેમજ પડદર્શનના ગ્રંથો વગેરે આ જ્ઞાનમંદિરમાં દાખલ કરે અને ભાવિ કાળમાં આ તીર્થમાં તે પણ ઉપયોગી અને એમ ઇચ્છીએ છીએ.

“મથુરાનો સિંહધ્વજ” લેખક: ઇતિહાસનિરૂપમહાદેવિ આ વિજયેન્દ્રસુરિય મહારાજ. આ ગ્રંથ જૌદ્ધ દર્શનને સંબંધ રાખનારો છે છતાં લેખક આચાર્ય મહારાજનો આ ગ્રંથ વાંચતાં જૌદ્ધ ધર્મના સાહિત્ય સંબંધી તેઓશ્રીનો અભ્યાસ પણ હોય છે. આ મથુરાનો સિંહધ્વજ પ્રાચીન ભારતવર્ષના ૧ લા ભાગના લેખક જ્યારે જૈનનો ઠરાવે છે ત્યારે આચાર્ય મહારાજ તટસ્થવૃત્તિએ તેના જૌદ્ધ અને અન્ય ગ્રંથો સાહિત્ય વર્ગેના પ્રમાણે આપી વાર્તાવિક જેનો છે તેનો (જૌદ્ધ સંપ્રદાયનો ઠરાવે છે) તેમ અનેક પ્રમાણોથી નિર્ણય કરી આપે છે. પોતાના ધર્મ, દર્શન મત-માટે દુરાગ્રહને ન રાખતાં જેની જે વસ્તુ હોય કે સાબીત થાય તેનીજ આચાર્ય મહારાજ આ ગ્રંથમાં જણાવે છે જેથી લેખક આચાર્ય મહારાજ સત્ય વસ્તુ નિષ્પક્ષપાતપણે રજૂ કરે છે, જેથી તેઓશ્રીના મુનિપ્રજ્ઞા માટે પણ આપણને વિશેષ માન ઉત્પન્ન થાય છે. મહારાજશ્રીનો આ પ્રયત્ન પ્રશંસાપાત્ર છે.

મહાક્ષત્રપ રાજ શ્રદ્ધામા—આ ગ્રંથના લેખક પણ આચાર્ય શ્રી વિજયેન્દ્રસુરિ મહારાજ છે. આ ગ્રંથમાં જૈન ઇતિહાસ અને જૈનોના પૂર્વાચાર્ય કાલકાચાર્ય સંબંધી નવો પ્રકાશ પાડે છે જે અત્યાર સુધી કોઈ વિદ્વાન મહાશયે નિર્ણયાત્મક રીતે બતાવેલ નથી.

આ શક રાજ્યોનો, કાલકાચાર્ય અને જૈનધર્મ સાથેનો નિકટનો સંબંધ, ઐતિહાસિક હકીકતો અને ઘટનાઓ આચાર્ય મહારાજે પ્રશંસનીય પ્રયત્નવડે અને ચર્ચા સંશોધન અને સૂચોટ આધારેવડે આ ગ્રંથ માટે જે રજૂ કરી છે તે અપૂર્વ છે. પ્રાચીન ભારતવર્ષનો ઇતિહાસ બીજા ભાગમાં આ સંબંધમાં તેના લેખકે જે હકીકત રજૂ કરી છે. તે માટે આ ગ્રંથમાં આચાર્ય મહારાજે તે સંબંધીના પુરાવા-પ્રમાણો અનેક ગ્રંથોના આપી આ મહાક્ષત્રપ રાજ શ્રદ્ધામા ગ્રંથમાં ઇતિહાસને સત્ય દરાવ્યો છે. આ જાને ગ્રંથો મનનપૂર્વક વાંચવાની ભલામણ કરીએ છીએ. પ્રકટકર્તા શ્રી યશોવિજયજી ગ્રંથમાળા-ભાવતગર, કિંમત રૂ. એક રૂપિયો, બે રૂપિયા અનુક્રમે

સુવાસ—(માસિક) સંચાલક—શ્રી શશિકાન્ત ત્રિભુવનદાસ શાહ, વડોદરાથી પ્રસિદ્ધ થયેલો પ્રથમ અંક અમોને મળેલ છે. જુદા જુદા વિદ્વાનોના લેખોથી પ્રકટ થયેલો આ અંક છે. તેનું સલાહકાર મંડળ પણ વિદ્વાનોનું છે એટલે હવે પછી પણ લેખસમૃદ્ધિ સારી આવશે એમ માનવું અસ્થાને નથી. એક વ્યાપારીના હાથે પ્રકટ થયેલું આ માસિક ભવિષ્યમાં તેના નામ પ્રમાણે સુવાસ પ્રસારે અને વિવિધ વિષયોથી વાંચકોની વૃદ્ધિ કરે તેમજ તેની ભાવિ ઉદ્વિગ્નિ દેખીએ છીએ.

શ્રી મહાવીર જીવનચરિત્ર.

(શ્રી ગુણચંદ્ર ગણિકૃત)

આર હમર શ્લોકપ્રમાણ મૂળ પાકૃત ભાષામાં વિસ્તારપૂર્વક, સુંદર શૈલીમાં આગ્રમે અને પૂર્વાચાર્યોરચિત અનેક ગ્રંથોમાંથી દોહન કરી શ્રી ગુણચંદ્ર ગણિકૃત સં. ૧૧૩૬ની સાલમાં રચેલો આ ગ્રંથ, તેનું સરલ અને સુંદર ગુજરાતી ભાષાંતર કરી શ્રી મહાવીર જીવનના અમુક પ્રસંગોના ચિત્રાયુક્ત, સુંદર અક્ષરોમાં પાકા કપડાના સુશોભિત બાઇન્ડીંગથી તૈયાર કરી પ્રકટ કરવામાં આવ્યો છે.

અત્યાર સુધીમાં પ્રકટ થયેલ શ્રી મહાવીર ચરિત્રો કરતાં વધારે વિસ્તારવાળો, જીવનના અનેક નહિ પ્રકટ થયેલ જાણવા જેવાં પ્રસંગો, પ્રભુના પાંચે કલ્યાણકો, સત્તવીશ ભવોના વિસ્તારપૂર્વક વિવેચન અને છેવટે પ્રભુએ રચેલે રચેલે આપેલ વિવિધ વિષયો ઉપર બોધદાયક દેશનાઓનો સમાવેશ આ ગ્રંથમાં કરવામાં આવેલ છે.

શ્રી મહાવીર પ્રભુના શાસનમાં આપણો જૈન સમાજ અત્યારે તેઓશ્રીના ઉપકાર નીચે છે. તેથી આ પ્રભુનાં જીવનચરિત્રનું મનનપૂર્વક વાંચન, પઠનપાઠન, અભ્યાસ કરવો જ જોઈએ. વધારે લખતો કરતાં અનુભવ કરવા જેવું છે. સુમારે છસંહ પાનાનો આ ગ્રંથ મહોટો ખર્ચ કરી પ્રકટ કરવામાં આવેલો છે. કિંમત રૂ. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ ભુકું.

લખો: શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા—ભાવનગર.

શ્રીમંત જૈન બંધુઓને વિનંતિ

શ્રી સમેતશીખરજી તીર્થનો પવિત્ર પહાડ અજૈનોના કબજામાં જતાં અટકાવવા માટે શેઠ આણંદજી કલ્યાણજી તરફથી સને ૧૯૧૮માં તે પહાડ આશરે ચાર લાખ રૂપિયાના ખર્ચે ખરીદવામાં આવ્યો હતો. આ થયેલ ખર્ચને યથાશક્તિ પહોંચી વળતા શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીએ “ શ્રી પારસનાથ પહાડ ખરીદ ખાતુ ” જોડેલ છે. અને તે ખાતે કલકત્તાવાળા સ્વ. બાબુ શ્રી કુલચંદજી મુકીમના પુત્ર બાબુશ્રી મોતીચંદજી નખત તરફથી રૂ. ૧૫૦૦૦ ની લોન તથા તે ઉપરનું વ્યાજ મળી કુલ રૂ. ૩૦૬૨૪-૭-૦ આ ખાતે સહાય આવેલ છે.

સર્વ સ્વધર્મી બંધુઓને અમારી આગ્રહભરી વિનંતિ છે કે તેઓ પણ આ રૂંડમાં યથાશક્તિ ફાળો આપવાનું ચૂકશે નહિ.

લી.

શેઠ આણંદજી કલ્યાણજી.

Reg. No. B. 431.

શ્રી બૃહત્કદપસૂત્ર ત્રીજો ભાગ.

(પ્રથમ ઉદ્દેશ)

(શ્રી ભદ્રબાહુ સ્વામીપ્રણીત સ્વોપજનિર્ધુક્તિ સહિત અને
શ્રી સંઘદાસગણિ ક્ષમાશ્રમણ સંકલિત ભાષ્ય સહિત)

અતિમાન્ય આ છેદસૂત્રનો આ ત્રીજો ભાગ પ્રાચીન ભંડારો અને
લિખિત તાડપત્રીય પ્રતો સાથે રાખી અનુપમ પ્રયત્ન સેવી સાક્ષરવર્યો મુનિ-
રાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી
મહારાજે સંશોધન કરી તૈયાર કરેલ છે, કે જેમાં કદપાધ્યયન ટીકામાં
પ્રથમ ઉદ્દેશની પરિસમાપ્તિ કરવામાં આવેલ છે. અમારા પ્રાચીન સાહિત્ય
(સંસ્કૃત-પ્રાકૃત)ના પ્રકાશનોમાં પ્રસ્તાવના, નિવેદનો ગુજરાતી ભાષામાં
પ્રકટ કરવામાં આવે છે કે જેથી તે તે ગ્રંથોના અર્થો ભાંઈઓ વગેરે
આમાં શું વિષય છે, સંશોધનકાર્યમાં કેવો પરિશ્રમ સેવી સંપાદક મહા-
પુરૂષો સાહિત્યસેવા અને જૈન સમાજ ઉપર કેવો ઉપકાર કરી રહેલ છે
તે માલુમ પડે.

આ ગ્રંથમાં આવેલ વિષયો માટે ટીકાકાર મહારાજે તેના સ્થાનદર્શક
જે આગમો આવેલ છે તે પ્રમાણેના સ્થાનદર્શક ગ્રંથો અને પ્રકાશકોની
નામસૂચિ, વિષયાનુક્રમ, પાઠાંતરો, ટિપ્પણીઓ વગેરે આપી વાંચક,
અભ્યાસીવર્ગને માટે સરલ બનાવેલ છે. જ્ઞાનભંડારોના સુંદર શણગારરૂપ
થવા સુંદર શાસ્ત્રીલીપીથી જોયા, ટકાકે કાગળો ઉપર શ્રી નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં
મોટો ખર્ચ કરી સુશોભિત કપડાના બાઈડીંગથી બંધકૃત કરવામાં આવેલ છે,
કિંમત રૂ. ૫-૮-૦ સાડા પાંચ રૂપીઆ. પોસ્ટેજ શુદ્ધ.

પરમાત્માના ચરિત્રો.

(ગુજરાતી ભાષામાં) તૈયાર છે.

૧ શ્રી નેમનાથ ચરિત્ર ૨-૦-૦	૨ શ્રી વિમળનાથ ચરિત્ર ૧-૧૨-૦
૩ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર, જે ભાગમાં ૪-૮-૦	૪ શ્રી ચંદ્રપ્રભુ ચરિત્ર ૧-૧૨-૦
૫ શ્રી મહાવીર ચરિત્ર (આવતા માસમાં પ્રકટ થશે) રૂ. ૩-૦-૦	
૬ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર (ચોવીશ જિનેશ્વરના સંક્ષિપ્ત રસપૂર્વક ચરિત્ર) જૈન પાઠશાળા કન્યા-
શાળામાં પઠનપાઠન માટે ખાસ ઉપયોગી. રૂ. ૦-૧૦-૦	

છપાતાં મૂળ ગ્રંથો.

૧ ધર્માભિયુદય (સંઘપતિ ચરિત્ર.)	૨ શ્રી મલયગિરિ વ્યાકરણ.
૩ શ્રી વસુદેવહિંદિ ત્રીજો ભાગ.	૪ પાંચમો જુદો કર્મગ્રન્થ.

૫ શ્રી વૃહત્કલ્પ ભાગ ૪

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં શેઠ દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું.—ભાવનગર.